

יום רביעי פרשת וישב

כ' כסלו תרנ"ג הרה"ק רבי ברוך האגר מויז'ניצא ב"ר מנחם מנדל זי"ע ה"צמח צדיק".

רבנו נולד בשלהי חודש סיון שנת תר"ה, לאביו רבה"ק רבי מנחם מענדיל מויז'ניצא זי"ע, בעל ה"צמח צדיק", בן רבה"ק רבי חיים מקאסוב זי"ע, בעל ה"תורת חיים", בן רבה"ק רבי מנחם מענדיל מקאסוב זי"ע, בעל ה"אהבת שלום" – האדמו"ר הראשון של הגזע המלכותי (הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל מאפסא זצ"ל, בעל "אוהב ישראל", הגדיר את רבה"ק ה"תורת חיים" בתארים: "צדיק בן צדיק, מלך בן מלך") המפואר הזה – בן הרה"ק רבי יעקב קאפיל חסיד זצ"ל, תלמיד ובעל תפלה אצל אור שבעת הימים כ"ק מרן הבעל שם טוב הק' זצוק"ל – ולאמו הרבנית הצדקנית מרת מרים-מאניא עי"ה, בת הרה"ק רבי ישראל מרוזין זי"ע.

אודות ה"ברית" של רבנו סיפר הרה"ח ר' שלמה לייב מגיד ז"ל ברשימת ה"זכרונות" שלו, וזו לשונו: "וסיפר לי אדמו"ר הרה"צ מוה"ר שמואל זצ"ל מפה (פעטרווא) גיסו של רבנו (היינו הסבא קדישא – שהרי רבי שמואל היה חתן רבנו ה"אמרי ברוך"), אשר אצל הרה"ק מרוזין היה הנוסח, שראה את הילד קודם ברית המילה, ועל פי זה ידע לקרוא לו שם. וסיפר לי, אשר בעת לידת חותנו הרה"ק מוה"ר ברוך זצ"ל, שהיה בסדיגורא, בלילה שקודם ה"ברית" בליל ה"וואך-נאכט" עשו סעודה, והיה שם רבה"ק בעל ה"תורת חיים" זצ"ל, ובני הרה"ק מרוזין, ודיברו אודות שם התינוק □ מאיזו משפחה יהיה – ממשפחת האב או ממשפחת האם, וכדומה.

בבוא אחר כך הרה"ק מרוזין, התחיל לספר מהרה"ק הרבי ר' ברוך ממעז'בוז זי"ע, וכן כל הלילה עד אור הבוקר דיבר ממנו עם הרה"ק בעל "תורת חיים" זצ"ל.

למחרת בבוקר, בעת ה"ברית", כשאמר הרה"ק מרוזין את הברכות והגיע לחרוז "זיקרא שמו בישראל.. " – בלי לשאול אף אחד – הכריז: "ברוך", הגם שהרה"ק הר"ר ברוך זצ"ל לא היה קרוב משפחה להורי הילד, בכל זאת נתנו השם אחריו" לאחר הברית הפטיר רבה"ק ה"תורת חיים": "אמש כבר הבנתי, כי רצונו של המחותן לקרוא לילד בשם זה...!! (מפי כ"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים" זי"ע).

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ב ~

ועוד בנדון זה: "כתב הרה"ג החסיד הישיש מוה"ר שבתאי ליפשיץ זצ"ל, אבד"ק אורשאווא: שמעתי מחסיד אחד שהיה בק"ק קאסיב אצל הצדיק הקדוש מוהר"ר חיים זצ"ל, ואז היה ליל הזואך-נאכט, שנולד הרה"ק ר' ברוך בן הרה"ק מוהר"ר מנחם מענדיל מוויזניצא זצ"ל, ואז היה הרה"ק מרוזין זי"ע גם כן שם. וסיפר הרה"ק מרוזין הרבה ענינים מהרה"ק ר' ברוך ממעז'בוז, וסיים בלשון זו: "ווער עס האט גיקענט דעם רבי'ן ר' ברוך'ל זצ"ל, דער האט זיך שוין משער געווען וואס דער בעל שם טוב הק' איז גיווען" ("מי שהכיר את הרה"ק הר"ר ברוך'ל - דהיינו הכיר בערכו העצום - יכול היה לשער עוצם גדלותו של זקנו הבעל שם הקדוש").

אפוף מסתורין היה רבנו כבר מקטנותו, ובהיותו ילד רך המוטל בעריסה, כבר נוכחו לדעת כי לגדולות נוצר. מסופר, כי בהיותו יניק היה בוכה הרבה מאד, מבלי שיוכלו להרגיעו. פעם נכנסה אמו הצדקנית אל אביה - הרה"ק מרוזין זי"ע - והשיחה את לבו על בנה יקירה, המתייפח מרה, בבקשה ברכתו ועצתו. שח לה אביה הק' ואמר: "וכי מנין יודעים מדוע בוכה תינוק? אפשר לדעת סיבת בכייתו של תינוק...!?"

סיפר בק"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים" זי"ע, כי בהיותו בארצות הברית בשנת תשי"ח, בכ"ט בתשרי (יומא ההילולא של רבה"ק ה"צמח צדיק) ביקר אצלו בן דודו הרה"צ ר' מענדיל חודרוב זצ"ל, ובין היתר סיפר, כי בהיות רבנו ילד קטן, חלה קשות. אמו הרבנית מרים מאניא קיבלה על עצמה, שאם יבריא הילד והיא תזכה להשתתף בבר מצוה שלו - היא לא תכעס לעולם.

אחד החסידים שמע זאת בשעה שהתבטאה כך, והחליט לנצור בזכרונו את דבריה.

כחלוף שנים, באחד הימים התכנסו חסידים רבים בבית רבה"ק ה"צמח צדיק", כאשר על השלחן היה מונח בלי יקר ערך העשוי קריסטל, שהיה לה בירושה מאביה הרה"ק מרוזין זי"ע. והנה מרוב דחיפות - לפתע נפל הכלי, נשבר והתנפץ לרסיסים. בדיוק ברגע זה נכנסה הרבנית לחדר והבחינה במה שקרה, ונעמדה כמאובנת, מרוב צער על אשר ארע.

אותו חסיד, שנכח שם, הרחר בלבו: נראה כעת, האם תכעס הרבנית. תוך כדי הרהוריו, פנתה אליו הרבנית ואמרה: "אני זוכרת היטב מה שקיבלתי על עצמי - אתה חושב שאכעס? לא, אינני כועסת".

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ג ~

בשמעו את הסיפור, הגיב כ"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים", באמרו: "אילו לא באתי לכאן אלא בשביל זה - די לי. אילו היית מספר לי שזקנתי החייתה מתים - לא היתה בכך חשיבות כה רבה כמו בסיפור הזה".

כשמן אפרסמון אשר ריחו הטוב נודף למרחקים, התפרסם שמו הטוב של הנער הצעיר, והציעו לו נכבדות כבר בצעירותו. אודות קשירת השידוך שלו, סיפר הרה"ח ר' חיים סנדר ניימן נ"י: "כשחזרתי מהלויה של הרה"ק בעל "שארית מנחם" זצ"ל מוישוי, נסעתי ברכבת עם אחיו כ"ק אדמו"ר בעל "אמרי חיים" זצ"ל. בעת הנסיעה סיפר, כי כאשר זקנו הרה"ק ה"צמח צדיק" ביקר ברוסיה, פגש את הרה"צ ר' אריה לייב שפירא - נכד הרה"ק רבי פינחס מקאריץ - ומצא חן רב בעיניו. בהוודע לו כי יש לו בת לשידוך, נדברו ביניהם שני הצדיקים - להשתדך.

רבנו אם כן נהיה לחתן בשעה טובה עם בת גילו הנערה המהוללה "צפורה" (באבי), בת הרה"צ ר' אריה לייב שפירא זי"ע מזי"טאמיר מבלי שאמו של החתן תראה אותה. בשוב ה"צמח צדיק" לביתו, בישר לאשת חבר, הרבנית מרים-מאניא, אודות קשירת השידוך. והנה, בבוא הזמן, בהגיע הכלה לויז'ניצא והרבנית ראתה אותה, היא לא מצאה חן בעיניה, כי לא היתה נאה בחיצוניותה, בפרט היתה מיוחדת בכך, שהיו לה שש אצבעות (בידה הימנית) - ובכתה בפני הרה"ק ה"צמח" אודות הכלה.

אמר לה הרה"ק: "נשאל לברוך, מה דעתו!" כשנקרא החתן לבוא אל הוריו ושאלוהו חות דעתו, ענה (בענות): "נאה ממנה - לא ראיתיו! ואילו רבה"ק ה"צמח" הרגיע את הרבנית, בהפטירו: "אל תדאגי, היא תהיה ארון קודש נאה, ויהיו לה בנים טובים!" (נולדו להם שנים עשר ילדים, כולם זרע ברך ד').

כאמור, השדוך נקשר, ומועד החתונה נקבע לערב שבת קודש פרשת שלח שנת תרי"ט, בסלאוויטא, מקום מגורי הסב של הכלה - הרה"ק ר' שמואל אבא זצ"ל.

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ד ~

לשבת קודש של האויף-רוף (השבת שלפני החתונה) □ פרשת בהעלותך - התכנסו לויז'ניצא המוני ישראל (רבים כבר היו שם לחג השבועות, שחל בימים ד-ה), להשתתף בשמחה הגדולה, ובראשם אדמו"רים רבים וגדולי תורה למכביר, ביניהם דוד החתן הרה"ק ר' אברהם יעקב מסדיגורא זי"ע (מספרים, כי חסידיו המקורבים יעצוהו שלא יסע לאויפרוף, אולם הרה"ק לא שעה לעצתם - הוא התחמק מביתו, ונסע), בן הרה"ק מרוז'ין, שהגיע לשם בערב שבת (למחרת החג) - והשמחה במעונם של הצדיקים היתה עצומה לאין שיעור.

כ"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים" זי"ע סיפר, כי בפניא דמעלי שבתא - כאשר המוני ישראל התאספו ומילאו את חצרו של רבה"ק ה"צמח צדיק" ז"ע ללוות את הפמליא הק' לתפלה, כשעה וחצי לפני "זמן" הדלקת נרות שבת, שהתה הרבנית באכסנית אחיה הרה"ק מסדיגורא (בבנין אחר שבקצה אותה החצר - היתה זו חצר ענקית מוקפת בנינים) - בבואה לקבל פניו ולדרוש בשלומו. והנה הגיע שליח מאת רבה"ק ה"צמח צדיק" אל הרבנית, כי הוא מבקש אותה, שתבוא להדליק נרות השבת. נפרדה הרבנית מאחיה לשלום, התעטפה בצעיפה הלבן והלכה. בצאתה מהחדר, הוציא אחיה הרה"ק מסדיגורא את שעונו מהכיס, והביט בו.

כאמור, בחצר היה קהל עצום, ומפאת הדוחק הרב, בקושי פילסו דרך לרבנית, שתוכל להגיע לדירתה, כדי שתדליק נרות. כל אותה עת עמד אחיה הרה"ק מסדיגורא, ועקב אחר המאמצים שנעשו על מנת לפלס לה דרך, ורק כעבור חמשת רבעי שעה הספיקה הרבנית להגיע שמה. אזי התבטא הרה"ק מסדיגורא ואמר: "היום התקיימה נבואת האבא!" וסיפר, כי כאשר הרבנית היתה מאורסת, היתה עוד כלה בבית (היינו, גם אחותה היתה מאורסת, לחתן ממשפחה עשירה), ולקראת פורים קיבלה אחותו ההיא מתנות יקרי ערך (פמוטות כסף) מאת משפחת החתן, ואילו אחותו הרבנית מרים קיבלה תשורה דלה (יש אומרים, סידור "קרנן מנחה"), והיה נראה כאילו יש לה חלישות הדעת. אביה הרה"ק מרוז'ין שהבחין בכך, רצה לעודדה ולהרגיעה, וברך אותה, כי על כן, תגיע עת שהיא תראה נחת רוח, עד כי יארך זמן של חמשת רבעי שעה עד שתוכל לגשת להדליק נרות השבת.

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ה ~

וסיים הרה"ק מסדיגורא, כי דברי אביו היו אצלו כדבר "נעלם" עד כה - והנה כעת התקיימו דברי קדשו.

עד כמה שהעריך ה"צמח" את רבנו, ניתן ללמוד מהעובדא שהיה מספר כ"ק אדמו"ר ה"אמרי חיים", כי פעם באחד מלילות החורף, כאשר בחוץ השתוללה סופת שלג והקור חדר ללשד העצמות, קרא רבה"ק ה"צמח צדיק" למשמשו, וציווהו שילך לקרוא אליו את בנו.

ברוב תמימותו, הביע המשמש בקודש את תמיהתו, וכי במזג אויר סוער כזה יטלטל את האברך מביתו, והרי רחמנות להוציאו מהבית בעת כזאת, סכנה מרובה טמונה בהליכה זו ועלול להצטנן חלילה - וכי אי אפשר להמתין עד הבוקר! וכמה שרבה"ק ביקשו שילך, השתדל הלה להתחמק מהמשימה, בנסותו לדחות את הענין למחרת היום, כאשר ישתפר מזג האויר.

בראות הרה"ק כי משמשו מנסה להתחמק ונמנע מללכת, שח וגילה לו סודו, באמרו: "הנך מבין, מעבירים כעת את פלוני אלמוני - נפטר מסוים - ויש צורך לעזור לו, והנני זקוק כאן לבני, שיסייע לי ונושיע להלז!".

לשמע הדברים הנפלאים האלה - כי יש כאן עסק עם נשמות - לבש המשב"ק את מעילו ומיהר ללכת לקרוא לר"ר ברוך.

וכאן המקום לציין עד כמה היה רב כחו של רבנו בתיקון נשמות, ולמדים אנו זאת גם מהעובדא דלקמן: סיפר ר' בערל הערש בריטוויץ ו"ל, ששמע מפי החסיד הותיק ר' אורי אליעזר ברקוביץ ו"ל, (ר' אורי אליעזר, שהיה תלמיד חכם עצום וירא שמים, ראה לעצמו כזכות, כי בילדותו זכה להסתופף בעל רבנו בליל הסדר. הוא נולד בברבליא ועבר לגור בנרסניצא. בשנת תרס"ז עלה לארץ ישראל). אשר שמע זאת מבעל המעשה:

היה זה חסיד קאסוב ישיש, שהסתופף עוד בצל כנפי רבה"ק ה"אהבת שלום" וה"תורת חיים", ולאחר מכן אצל ה"צמח צדיק" ורבנו. לעת זקנתו החליט לעלות לארץ ישראל - בשנת תרמ"ז - וכאשר נפרד מרבנו, הרחיב עוז ואמר: "רבי, אני נוסע זה כבר "ארבעה דורות לאדמו"רי הגזע הזה, בקשתי היא, שיאמר לי הרבי כמה דברי פרידה שיהיו לי לזכרון.. "סח לו מרן: "...אגיד לכם דבר רו, אבל זאת בתנאי אחד, שתבטיחו לי, כי זה ב'בל יגיד, וכל ימי חיי לא תגלו זאת" -

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ 1 ~

וכמובן שהיהודי הבטיח. אזי אמר לו רבנו: "דעו לכם, כי נשמות שהיו צדיקים בדורות קודמים, באים אלינו לקבל תיקון לנשמתם!".

הדבר הפליא מאד את החסיד ההוא, ואת הבטחתו שמר בלבו באמונה מבלי לגלות את הסוד. אבל משהסתלק רבנו לעלמא דקשוט, ראה הלה היתר לעצמו לגלות דבריו המפליאים האלה. כאשר עלה ארצה ר' אורי אליעזר, עדיין חי היהודי ההוא וסיפר לו את הנ"ל.

סיפר כ"ק ארמו"ר ה"אמרי חיים" זי"ע אודות הערצת האב לבנו, כי באחת השנים לפני פורים חלה הר"ד ברוך, והרופאים אסרו עליו לצאת מן הבית לבית המדרש, לשמוע קריאת המגילה. רצה אביו הקדוש לשלוח לו מאן דהו, שיקרא בפניו את המגילה, אולם מרן סרב לקבלו, באמרו: "וכי הסיפור מעניין אותי לשמוע? - קריאת מגילה חפץ אני לשמוע" (כלומר, נעימות הקריאה הקדושה האיך שהיא נשמעת מפי אביו).

נעתר רבה"ק ה"צמח צדיק" זי"ע לרצון בנו, והלך אליו לביתו לקרוא את המגילה, ואילו לבית מדרשו שלח את אחד החסידים, לקרוא.

ומסופר, כי לאחר קריאת המגילה, התבטא רבנו: "טאטע לעבין, אסאך מאהל האב איך שוין גיהערט די מעשה, אבער אזוי וויא איך האב זי יעצט גיהערט, האב איך זי נאך נישט גיהערט" (אבי היקר, פעמים רבות כבר שמעתי את הסיפור הזה, אבל באופן ששמעתי עכשיו, טרם שמעתי).

לאחר הסתלקות רבה"ק ה"צמח צדיק" זי"ע, כאשר הכתירו החסידים את הר"ד ברוך זי"ע למנהיג העדה, התבטא הגה"צ ר' שמואל מסקאהל: "חסידי ויזניץ הם ברי מזל! כי אילו היה משאיר חמי זצ"ל בן יורש בלתי מוצלח, גם אז היו מכתירים אותו למנהיגם, על אחת כמה וכמה כאשר הוא צדיק וקדוש ומרומם, ודאי שיש להם מזל גדול".

כמו כן התבטא, כי חסידי ויזניץ אינם יודעים להעריך כראוי את גדלות רבם הק'. רבה"ק הסבא קדישא סיפר, כי לפני נישואיו נסע אתו אביו הק' לסדיגורא, להשתטח על הציון של זקנו הרה"ק מרוזין זי"ע, ובאותה הזדמנות נכנסו לקבל ברכתו של בנו וממלא מקומו - הרה"ק ר' אברהם יעקב מסדיגורא זי"ע. בהכנסם, קם הרה"ק בפני רבנו (מריב הערצתו כלפיו) - הגם

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ~ ~

שהרה"ק היה דודו (אחי אמו), וגם היה מבוגר מרבנו ביותר משתי עשרות שנים. הרה"ק נתן לחתן מטבע זהב לדורון דרשה, ונשק לו על מצחו, (יש לציין, כי לחסידיו היה מושיט הרה"ק רק קצות אצבעותיו בשעת מתן "שלום", פונה בהודמנות זו הרעיף נשיקה על מצחו של ב"ק הסבא קדישא). בברכו: "עס זאל פון דיר ארויס קומען א דור ישרים יבורך". יצויין, כי הסבא קדישא הפליא צורתו, שהיתה כפני מלאך.

הרה"ק ר' שמואל מסלונים זצ"ל התבטא לאחר הסתלקותו של רבנו הר"ר ברוך, כי הוא היה "לייט שבלייט" (הגון שבהגונים) והסתלק מן העולם עקב הסיגופים בה נהג.

ועוד: פעם אמר הרופא לרבנו: "איחר ווילט אייך צו גלייכין צו די רוזינער קינדער? זיי דארפן ניט קיין עסין, זיי קענען לעבין פון לופט!" (הנכם רוצים להדמות לבני רוזין? - הם אינם זקוקים לאכילה, הם יכולים לחיות מאויר).

כידוע, הסתגף הרה"ק מרוזין, ורבנו הלך בדרך זקנו. כמו כן יש לציין, כי זקנו נסתלק בגיל נ"ג. גם אביו של הרה"ק מרוזין וזקנו נפטרו בגיל צעיר, מגודל סיגופם ודביקותם - אביו הרה"ק ר' שלום שכנא נסתלק בהיותו בן ל"ג, וזקנו הרה"ק ר' אברהם המלאך בגיל ל"ז.

רביה"ק השפיע שפע טובה וברכה למבקשי פניו, וכעדות הגה"ק מנינוב זצ"ל: "היה שחרם מאתם ופעולתם לפניהם ופירי פירותיהם והקרן קיימת, אשרי העם שככה לו!"

אבל בענוותנותו כי רבה הצניע את מעשיו, פעם בא לפני "יורד" ותינה את צערו, על שעליו להשיא את בתו, ולרש אין כל, נטל הרבי את קופסת הטבק ומסרה לאותו "יורד", כסגולה להצלחה.

הלה הגיע לאכסנייתו ופתח את הקופסא □ ומצא בה מאתיים רובלים, הון עתק! מיהר לשוב על עקבותיו ולהחזיר לרבי את האבידה, חייך הרבי ואמר: הנה, רואה אתה שברכתי כבר התקיימה, והקופסא אכן היתה סגולה להצלחה...

ואם הסתיר את מעשיו, על אחת כמה וכמה שהצניע את מופתיו.

שמעתי מחסידי ויוניץ שפ"א בא עקרה אחת לפני הרה"ק רבי ברוך זי"ע, לבקשה שהרבי יבטיח לה בן זכר, והיא תקבל על עצמה, שאם יולד לה בן זכר תגדל אותו על התורה ועבודה, כעין חנה

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ח ~

הצדקת את שמואל הנביא, הרה"ק רבי ברוך בירכה שה' ימלא משאלות לכה לטובה, אבל האשה לא זזה ממקומה ולא הסתפקה בכך, אלא ביקשה שהרבי יבטיח לה, שיהיה לה בן זכר, וכמעט נשבעה שלא תניח את חרדי קדש עד שיבטיח לה הרבי זאת בהבטחה גמורה, הרה"ק רבי ברוך בענות צדקו אמר לה, האיך אני יכול להבטיח לך דבר זה, הלא מפתח של חיה מצוי ביד הקב"ה, אין כחי אלא בפה שאתפלל בערך, שה' הטוב יתן שאלתך, וכל זה לא הועיל, האשה שהיתה מרת נפש התעקשה: ואמרה, הרבי יש בכחו להבטיח, ורק בהבטחתו תליא מילתא, אחרת לא תצא מכאן!. הבטיחה הרבי.

אמונתה היתה כה איתנה, שמיד עם צאתה קנתה את כל צרכי התינוק, ואכן, לתקופת השנה נולד לה ילד.

באו וספרו לרבי, נענה ואמר: כסבורים אתם שיש כאן מופת מצידוי? לא מיניה ולא מקצתיה, היא התעקשה, לכן הבטחתי, אבל מגודל אמונת הצדיקים שהיתה בה, נושעה ונפקדה.

י"ב בנים ובנות נולדו להם, כולם גדולים שבגדולים, שמונה בנים שביהנו בארמו"רות וחתנים ארמו"רים, ורבבות מישראל ניאותו לאורם, ידועים דברי אביו הק' שאמר לו: כשם שאתה מבייש אותי בגדולתך, כן יהיה "ענשך" במדה כנגד מדה, שבניך יביישו אותך בגדלותם, ואמנם זכה לבנין וחתנין רבנן, גדולי הדור,

בניו:

הגה"צ הקדוש רבי ישראל זי"ע מויז'ניצא, בעל מחבר ספר "אהבת ישראל".

בניו:

הגה"צ הקדוש רבי ישראל זי"ע מויז'ניצא, בעל מחבר ספר "אהבת ישראל".

הגה"ק ה'צ' רבי חיים מאנטונוא זי"ע, בעל מחבר ספר "נימוקי חיים".

הרה"ק רבי משה משאץ זי"ע.

הרה"ק רבי שמואל אברהם אבא מהאראדענקא זצ"ל.

הרה"צ רבי יעקב יצחק דוד זצ"ל מסטרוזניץ,

מלוה דמלכה - פרשת וישלח

~ ט ~

הרה"צ רבי שרגא פייביש זצ"ל מזאלישטשיק.

הרה"צ רבי פינחס מבארשא זצ"ל.

הרה"צ רבי יחיאל מיכל מהאראדענקא זצ"ל.

הרה"צ רבי שלום זצ"ל שנפטר בימי עלומיו.

בנותיו וחתניו:

הרבנית מרת חוה ע"ה

אשת הרה"צ רבי שמואל דוב האדרוב זצ"ל.

הרבנית מרת ריזל ע"ה

אשת הרה"צ רבי מרדכי חודרוב מקאלאמייא זצ"ל.

הרבנית מרת שיינדל ע"ה

אשת והרה"צ ר' שלום יוסף מטשערנאוויץ זי"ע.

הרה"ק רבי ברוך זי"ע נפטר לחיי עולם באבי ימיו בן מ"ח שנה לימי חייו ביום ערב שבת קודש כ'

כסלו שנת תרנ"ג לפ"ק ומנוחתו כבוד בעיר ויזניצא ליד אביו הקדוש זי"ע.